

er nemlig store Udgiftsposter, som ikke ere optagne paa den. Den ene af disse Udgiftsposter er Tilskuddet til Fællesmonarchiet, hvilket i det foregaaende Aar har udgjort omtrent 2,600,000 Rb., og der er tillige en anden Udgiftspost, som er langt mindre bethdelig, men som dog vil udgjøre omtrent mellem 40 og 50,000 Rb., der heller ikke er opført paa Finansloven, nemlig de Udgifter, der ere indbefattede i den Bevillingsparagraph, som vi igaar vedtog. Naar vi tage Hensyn til disse Udgiftsposter, som ikke ere optagne paa Finansloven, ville vi komme til det Resultat, at Indtægter og Udgifter omtrent opveie hinanden. Dette er jo forsaavidt et ret tilfredsstillende Resultat, men der er dog een Omstændighed her, hvorpaa jeg særlig maa henlede Thingets Opmærksomhed, fordi den i mine Tanker har en meget stor Betydning, den nemlig, at ikke alle Indtægterne ere virkelige Indtægter, de ere ikke alle tilveiebragte ved Statens regelmæssige Indtægtskilder. En stor Deel af dem bestaaer i Formuesforringelse, Formuesforbrug, hvilket f. Ex. er Tilfældet med 120,000 Rb., der slet ikke ere Andet end Tilbagebetaling af Laan, som Staten tidligere har ydet, det er altsaa en Capital, der nu forbruges. Det Samme gjælder ogsaa med det bethdelige Beløb: 2,200,000 Rb., som skal reises ved at udstede Statsobligationer for dermed at udføre de nye Jernbaneanlæg i Sjælland og Thyen. Statens Formue er altsaa forsaavidt forringet med 2,320,000 Rb. Dette Forhold blev fremhævet ved Finanslovens 1ste Behandling, og der var adskillige ærede Medlemmer, der heri saae et Beviis paa, at vor finansielle Tilstand var overordentlig slet. Det er i mine Tanker en eenfaldig Betragtning, thi paa samme Tid, man seer paa Finanslovens Deficit, maa man tillige see hen til, hvorledes Pengene blive anvendte, og de ere ikke blevne anvendte til at dække Aarets løbende Udgifter, men til Tilveiebringelsen af nyttige Vædskaber og en frugtbringende Capital, idet der er anvendt bethdelige Summer, deels til Anlæg af nye Jernbaner og deels til Fuldsførelse af Landeveisstrækninger og forskjellige Vandbyggningsarbejder. Endelig skal der ogsaa til næste Aar gjøres temmelig bethdelige nye Udblaan. Naar jeg

sammenlægger de Udgifter, der ville medgaae til disse forskjellige Anvendelser, saa ville de udgjøre: 2,636,000 Rb.; og medens Statsformuen saaledes paa den ene Side bliver formindsket med 2,320,000 Rb., vil den paa den anden Side blive forøget med: 2,636,000 Rb., saa at der i Virkeligheden er en Overbalance af 316,000 Rb. Dette forekommer mig at være et ret heldigt Resultat; men der er dog een Bemærkning, som jeg skal gjøre bered og for hvilken jeg skal tillade mig at ubede mig Opmærksomhed, den nemlig, om vi have Evne til at bringe saamange nyttige Indretninger tilveie, om vi have Raad til at bygge Jernbaner og til andre lignende Foretagender i et saa bethdeligt Omfang, eller om det ikke skulde overstige vore Kræfter. Den ærede Finansminister fremkaldte det samme Spørgsmaal ved Finanslovens Forelæggelse, og han sagde dengang, at dersom vi kun behøvt rolige Tider, saa havde han fuldkommen Tilid til, at vi uden Vanskelighed kunde bestride Udgifterne. Jeg maa i denne Henseende aldeles slutte mig til hans Udtalelse; men dersom vi nu ikke faae rolige Tider, dersom der kommer Krig — det er en Mulighed, der allerede under tidligere Forhandlinger er henpeget paa — er vor Tilstand da ikke meget slet? Naar vi under fredelige Forhold maae gjøre bethdelige Laan, ville vi saa være istand til at bære Krigens Byrder? Jeg troer vi kunne det, og jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa to Udveie, af hvilke Regjeringen kan benytte sig; den ene er den, at Regjeringen har det i sin Magt i en bethdelig Grad at indskrænke Jernbanearbejderne; Contracten indbrømmer Regjeringen Frihed i denne Henseende. Den anden Udvei er den, at Regjeringen kan forsøge Indtægterne. Det er en Kjendsgjerning, at Landet i de sidste 10 à 12 Aar er gaaet frem i Velstand i en meget bethdelig Grad; jeg tvivler om, at der i hele vor Historie er nogen anden Aarvække af samme Udstrækning, i hvilken der har fundet saa store Fremskridt Sted i vor oekonomiske Udvikling som i de sidste 10 til 12 Aar. Hvor man vender Diet hen, seer man Vidnesbyrd paa forøget Velstand, men medens Velstanden saaledes er forøget, ere Skatterne ikke forøgede; jeg taler vel at mærke kun om